

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/1886-2/2024		
Érkezett: 2024. MAJ 24.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda: <i>lu</i>

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA ()

képviselőjében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

Elektronikus benyújtás e-mail: hianypotlas@mkba.hu címre

Tárgy: A IV/1886-1/2024. számú felhívásra alkotmányjogi panasz kiegészítése a Debreceni Törvényszék II. Pk. 21.847/2023/2. sorszámú kérelmet visszautasító végzése és a Debreceni Ítéltábla Pkf. II. 20.006/2024/2. sorszámú – az elsőfokú végzést helyben jogerős végzése, valamint a 2021. évi XCIV. törvény (Pevtv.) 21.§ (3) b) megsemmisítése iránt.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Bitskey Botond úrnak
főtitkár

Alkotmánybíróság Hivatala

Tisztelt Főtitkár Úr!

I. Főtitkár úrnak a 2024. április 16. napján kelt IV/1886-1/2024. hiánypótlási felhívásában közölte, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálásának az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint akadálya, ha az az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III.22.) AB végzés, indokolás [11]; 3102/2015. (V.26.) AB végzés, indokolás [24]; 34/2014. (XI.14.) AB határozat, indokolás [212.]}

Főtitkár úr a felhívásában jelezte, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26.§ (1) bekezdése, illetve 27.§ (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány az Abtv. 52.§ (1) és (1b) bekezdése szerint hiányos, mert nem ad kellő alkotmányjogi érveléssel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett döntések az indítványozó panaszban megjelölt alapjogai miért és mennyiben sérültek; továbbá a megsérteni vélt alapjog megjelölése nem tesz eleget az indokolási, érvelési elvárásnak a támadott döntések és a megjelölt alapjogok sérelme közötti logikai kapcsolat állításának és bemutatásának.

Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított részében is – a jogszabály, a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (Pevtv.) 21. § (3) bekezdése megsemmisítése iránti kérelemnek is meg kell felelnie az Abtv. 52.§ (1b) bekezdése szerinti „határozott kérelem” feltételeinek; s csak olyan jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése indítványozható, amelyről az Alkotmánybíróság még nem döntött, és az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés alkalmazta.

A fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 26. § (1) bekezdése és Abtv. 27.§ (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 52.§ (1) és (1b) bekezdésére - indítványozó az alábbiak szerint egészíti ki.

II. Indítványozó az alkotmányjogi panasza indokolása 6. pontjában a megsemmisíteni indítványozott jogerős bírósági határozatot és törvényi rendelkezést az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközőnek tartotta, és kérte megállapítani mind a bírósági határozat, mind a jogszabály alaptörvény-ellenességét; amely kérelmeit változatlanul fenntartja.

I. cikk (1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

II. cikk *Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.*

IV. cikk (1) *Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.*

XV. cikk (1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

(2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

[...]

(4) *Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.*

XXVIII. cikk (1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

E cikk

[...]

(2) Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján – az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig – az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja. Az e bekezdés szerinti hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarország területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát.

(3) Az Európai Unió joga – a (2) bekezdés keretei között – megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.

Q cikk

[...]

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

T cikk

[...]

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

1) A megsemmisíteni kért bírói döntések és törvényi rendelkezés indítványozók szerint az alábbi együttes indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme
[Alaptörvény I. cikk (1)-(2)-(3)-(4) bek. Alaptörvény 28. cikk].

Indítványozó szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget az indítványozót megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek. Ez a jog az felperes indítványozót ért, az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőség és diszkrimináció tilalmának; valamint a a XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való alapjog fényében értelmezendő.

Az I-II. fokú bíróság végzése ezzel kapcsolatos indokolást nem tartalmaz.

Az indítványozót ért nyilvánvaló vagyoni és alkotmányossági joghátrány (azaz az a körülmény, hogy az állami szervvel szemben az indítványozónak a polgári eljárással összefüggésben a – az ügyintézési határidő késedelme folytán keletkező - jóvátétel iránti igénye a Debreceni Törvényszék előtti eljárásban nem került elbírálásra az indítványozó kérelmező javára) abban ölt testet, hogy a kérelmező – mint felperes – a soron kívüli eljárásra tartozó adatkiadási perében (a 2014 – 2021. májusa közötti) több mint 5 évi peres eljárásra tekintettel – sem a Magyarország bíróságai előtt, sem az EJEB előtt – a vonatkozó szervek tevékenységének összehangolása hiányában – nem került méltányosan és a jogában megsértett indítványozó számára igazságosan elbírálásra. Hanem az eljárási csiki-csukival a bíróságok a jóvátételt elodázták, illetve kikerülték, a kérelmezőt megfosztva ezzel az alkotmányos joga alapján fennálló jóvátételtől.

A jogerős I-II. fokú visszautasító végzés erre tekintettel Alaptörvény ellenes, mert nem tette lehetővé a nem időszerű eljárás alapján a kérelmező indítványozónak a jóvátétel érdemi érvényesítését, és ettől a bírósági útból a kérelmezőt kizárta, valamint éppen erre tekintettel a kérelmezőnek az EJEB-hez írt panasza sem került érdemben elbírálásra, mert a bíróság – a időközben hatályba lépett Peptv. rendelkezéseire hivatkozással a nemzeti jog hatálya alá történő visszabocsátással kívánt a panasznak érvényt szerezni. Az I-II. fokú végzés nem felelt meg az Alaptörvény I cikk (1)-(3) bekezdése rendelkezésének, és az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányossági tesztnek. A jogerős visszautasító végzés erre tekintettel Alaptörvény-ellenes!

Az alapvető jogoknak a védelmi kötelezettsége az állami szervek által, már a hatáskörük gyakorlását megelőzően megnyílik. Ugyanis az I. cikk (1) bekezdése szerint az államnak ez az elsőrendű kötelezettsége. Az állami szerveknek alkotmányos kötelezettsége, hogy a „Szabadság és Felelősség” fejezetben meghatározott, az embert megillető jogokat védje és óvja: ha pedig ezeket a jogokat megsértik vagy elvonják, vagy nem tartják tiszteletben, akkor az állami szervek ezen jogok védelme érdekében az I. cikk (1) bekezdése alapján fel kell, hogy lépjenek; és a döntéseik meghozatalánál ezeket a jogokat érvényesíteniük kell a jogosult javára. Indítványozó szerint ezért magának a jóvátétel iránti kérelmet elbíráló bíróságoknak kellett volna a Peptv. 21. § (3) bekezdése ellentmondásos rendelkezésére tekintettel az Alkotmánybíróságtól az Abtv. 25. §-a alapján bírói normakontrollt kérnie. Ennek elmulasztása sérti az I. cikk (1)-(2) bekezdését.

Mindebből levonható az az általános következtetés, hogy az állami szerveknek a működésük során mindig figyelemmel kell lennie az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdésében foglalt védelmi kötelezettségükre, és olyan „szemmel” és „törvényi elkötelezettséggel” szükséges az állami szervek tisztviselőinek a döntéseiket meghozni, hogy az Alaptörvény rendelkezéseinek az állami szerv a védelmi kötelezettsége körében eleget tudjon tenni; illetve a döntésével a polgárnak a Szabadság és Felelősség fejezetben biztosított jogai ne sérüljenek. Ha erre nem kerül sor, az ilyen döntésekkel a polgár az állammal szemben az alkotmányjogi és más jogorvoslati eszközökkel felléphet.

Nyilvánvaló, hogy az „állam”-nak ez a védelmi kötelezettsége jelen esetben - a bíróságok - működése útján kérhető számon a polgár részéről.

Az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdéséből az is következik, hogy a bíróságoknak a döntésük során nemcsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében és az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra, hanem az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdésében

foglaltakra is figyelemmel kell a döntéseiket meghozni és megindokolni. Az I-II. fokú kérelmet visszautasító végzésekben erre sem került sor.

Indítványozó úgy véli, hogy az állami szervek döntéshozatali munkájában az I. cikk (1)-(3) bekezdésében foglalt - az indítványozó által - „Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.]” alapjogi értékelése és az alkotmányjogi panasz elbírálásánál „önálló alapjog”-i státusának kérdése nem kerülhető meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában – sajnálatosan – eddig az Alaptörvény I. cikk (1)-(3) bekezdését az Alkotmánybíróság nem tekintette önálló alapjognak, azt nem értelmezte. Sőt Alaptörvény-ellenesen kirekesztette az erre való hivatkozást is, pedig nyilvánvaló, hogy ezen szövegrészek a „Szabadság és felelősség” részében került elhelyezésre.

Indítványozó álláspontja szerint a **demokratikus jogrend és jogállam a polgárok egymás közötti és az állammal harmonizált kapcsolatok alapján**, a Szabadság és felelősség cím alatt szabályozott jogok gyakorlásából tevődik össze.

Ezeknek a jogoknak a biztosítása és számonkérése érdekében tevékenykedik az Alkotmánybíróság is.

Indítványozó szerint ezért az Alaptörvény I. cikkében foglalt önálló hivatkozási alapot jelent az alkotmányjogi panasz előterjesztésére és indokolására, ha az állam ezt a kötelezettségét a szervei útján megsérti. Különösen súlyos Alaptörvény-ellenességet okoz ez az érintett személy számára, ha az állami egyben a nemzetközi jogi aspektusokat a hazai jogalkalmazásba is bevonva határozza meg a jogvita elbírálásának körülményeit, a szabályok megalkotását. Az indítványozó ezen alaptörvény-ellenes jogalkalmazás során szenvedte el a bírósági út kizárásával az Alaptörvény-ellenességet.

A bíróság és az Alkotmánybíróság is állami szerv.

Indítványozó úgy véli, hogy az I. cikk (1)-(3) bekezdése általánosan garantálja az alapjogok védelméhez való jogot minden állami szerv előtti eljárásban. Ezért az alkotmányjogi panaszok vizsgálatánál is elsőrendű szempont annak értékelése - kérelmező indítványozó szerint -, hogy az állami szerv a döntése meghozatalánál eleget tett-e – mindenekelőtt - az Alaptörvényben foglalt alapjogvédelmi kötelezettségének.

Az. indítványozó jogorvoslathoz való jogát a nemzetközi egyezmények is garantálják, azonban az I-II. fokú bíróság mindezeket - a Q cikk (3) bekezdése megsértésével - figyelmen kívül hagyta. Kérelmező indítványozó szerint a Peptv. 21. § (3) bekezdése alapján a kérelmező nem esett késedelembe, mert a kivétel alapján kérelmező megvárhatta a az EJEB előtti eljárás befejezéséről szóló értesítést, és a 4 hónapi igényérvényesítési határidő ehhez képest nyílt meg. Erre tekintettel a bíróságnak és az Alkotmánybíróságnak is az Alaptörvény Q cikk (3) bekezdése alapján az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény törvénnyel kihirdetett az Emberi Jogok Európai Bíróságára (EJEB) vonatkozó rendelkezést és az EJEB által kialakított gyakorlatot is figyelembe kellett volna vennie a döntéshozatalánál.

b) Az emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk megsértése)

ba) Indítványozó úgy véli, hogy a bírósági nemperes eljárásban is, a „törvény előtt” az ember emberi méltósága is legalább olyan fontos alapjogi követelmény, mint a peres

eljárásban. Nem is lehet épp ésszel arra válaszolni, hogy miért létezik „nemperes” eljárás, ahol nem érdekes illetve nem fontos körülmény „az emberi tényező”, azaz, hogy az eljárásban ki vesz részt, mit kívánna a bírása előtt szóban közölni az ügyel kapcsolatban, ha éppen erre lehetőség lenne. Az egész eljárás „személytelen”. De megadatott a magyar embereknek az az alapjában emberi méltóságot sértő eljárás, hogy nem honosodott meg az a gyakorlat, hogy a bíró az érintett felet a nemperes eljárásban is – a fél kérelmére – kötelezően meghallgassa! Főleg egy ilyen tárgybéli ügyben, amikor a fél kénytelen volt elviselni egy soron kívüli ügyben az 5 évnél is hosszabb pertartamot, és most egy másik bíróságnak arról kellene döntenie, hogy a vagyoni elégtétel iránti kérelme ennek a félnek alapos-e, arra tekintettel, hogy a bíróság az ítéletét csak ilyen hosszú idő alatti vajadás után tudta „világra hozni.”

Az embert megilleti az emberi méltósághoz való jog. Az emberi méltóság része indítványozó szerint az államhatalom által hozott döntések elleni jogorvoslat igénybevétele. A jogorvoslathoz való jog nemcsak a XX. századi „demokratikus jogállamiság terméke”, hanem az írásbeliség kialakulásával egyidős emberi jogosultság.

A jogorvoslathoz való jogosultság jelenti azt, hogy az embert a hatóságok emberszámba vegyék. Jogorvoslathoz való jog az, amely lehetőséget ad arra, hogy az elsőfokon hozott döntés mennyire volt helyes: a tényállás megállapítása, a jogszabályok alkalmazása és a döntés mineműsége tekintetében. Ez indítványozó szerint független attól, hogy maga a törvény külön biztosítja-e, és kifejezésre juttatja-e (nevesíti-e) az érintett személy jogorvoslathoz való jogát.

Jelen esetben a Peptv.-ben szabályozott ésszerű időn túli határozathozatal következtében szabályozott anyagi jóvátételhez való jog is a polgári peres eljárásban érvényesíthető jogorvoslati jog körébe sorolandó.

A tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való jog alapvető része, hogy a bíróság felismerje, hogy ennek a jogorvoslati jognak milyen a viszonya a tisztességes bírósági eljáráshoz való joghoz.

Indítványozó szerint súlyosan meghatározó, mert magával az ésszerű eljáráshoz való jog megsértésével kapcsolatos ez a jogorvoslat. A fél az időmúlás nélkül ezt a nemperes eljárást meg sem indítja! Tehát indítványozó álláspontja szerint a jóvátételi nemperes eljárást kezdeményező kérelem visszautasítása arra hivatkozással, hogy bár az EJEB előtt még a panasz eljárás – többek között az ésszerű eljáráshoz való jog megsértése miatti tények alapján – megindult és folyamatban volt, de a magyar jog szerint – a visszaható törvény alapján (mert a kérelem benyújtására az EJEB-hez 2021-ben került sor, a Peptv. pedig 2022. január 1-jén lépett hatályba) – azonban a magyar bíróság előtti jogvesztő határidő alatt (amely az EJEB eljárás alatt is folyt (!) – a kérelmező indítványozó vagyoni elégtétel iránti igénye elkészt.

Milyen szabályozás ez, hanem a kérelmező emberi méltóságát sértő, mert a szabályozás éppen a sérelmet szenvedett embert nem veszi emberszámba azzal, hogy jelen esetben az I-II. fokú bíróság az indítványozó kérelmező kérelmét – jogerősen – visszautasította; amely indítványozó szerint nyilvánvalóan az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságot sértő rendelkezése sérelmével jár, így Alaptörvény-ellenes.

bb) Az emberi méltósághoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság a 32/2021.(XII.20.)AB határozat [X/477/2021.] különvéleményi indokolásokban elvi tétellel bíró megállapításokat tett. E körben indítványozó – az indítványa alátámasztására – hivatkozik ezekre, az alábbiakban:

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró különvéleményi indokolása

„[246] A határozat rendelkező részének 2. pontjában a testületi többség döntését az emberi méltóság részjogosultságának feltételes sérelmére alapította. Ezzel a jogalappal nem értek egyet, ezért a határozat 2. pontját az alábbi megfontolásokra tekintettel nem támogattam.

[...]

[249] A jognak alárendelten meghozott közigazgatási és bírósági döntések számára a végrehajtás adja meg a létjogosultságot.

[...]

[251] Összhangban áll a testületi gyakorlattal az a rendelkező részi megállapítás, amely az állam intézményvédelmi kötelezettségére alapoz az emberi méltósághoz való jog és annak egyes részjogosultságai gyakorlása, gyakorolhatósága kapcsán {például:

24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [132]}.

[...]

[255] Az Alaptörvény II. cikkében elismert emberi méltóság az a jogilag elismert minőség, amely minden világra jött ember sajátja. Az ember létezése és méltósága együtt maga az emberi lényeg. Amint azt a Nemzeti hitvallás is kimondja, „az emberi lét alapja az emberi méltóság”. A méltóság ebben az értelemben azt fejezi ki, azt jelenti, hogy „van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva [...] az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá” (elsőként: 64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 308.; az emberi méltóságra vonatkozó korábbi gyakorlat megerősítése tekintetében lásd például: 24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [130]}.

[256] Az emberi méltóság minden emberhez személy szerint kötődő, ezért individuális jog. Az identitás, az önazonosság pedig ezen belül a legszemélyesebb egyéni, belső meghatározottságok összességeként – az egyén alapjellemezőiként, személyiségjegyeiként – definiálható.

[257] Másképpen megfogalmazva: embernek lenni szükségszerűség, az önazonosság pedig kívülről számon nem kérhető egyéni vállalás, a személyiség integritása. Az ember ezt az alapjogi (rész)jogosítványt a közösség tagjaként gyakorolja. De ez a tény nem változtat az alapjog individuális jellegén. Véleményem szerint ennek az egyéni alapjogi tartalomnak a feltételes sérelme az, amely kiváltja az állam intézményvédelmi kötelezettségét.

[258] A fennálló alkotmányos és törvényi szabályok jelenleg teljeskörűen biztosítják az egyénnek a méltósághoz és ennek részeként az önazonossághoz való jogát. Alkotmányos rendszerünknek ez az egyik fundamentuma, amely mindenki számára garantálja az etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási hovatartozás megélésének szabadságát, függetlenül a társadalom összetételének bármilyen okra visszavezethető módosulásától. A társadalom összetétele – így a magyar társadalomé is – folyamatosan változik, de ez nem kényszerít senkit arra, hogy megváltoztassa a felvállalt kötelezettségeit, önazonossága részét képező alapjellemezőit. Ehhez hasonlóan a gazdasági/politikai menedékkérők etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási hovatartozása sem befolyásolja – önmagában – az itt élő emberek belső, személyes integritását.”

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró különvéleménye

„[260] Csak az 1. és 3. rendelkező részi pontokat támogattam a testületi szavazásnál, de a 2. pontot és annak indokolását nem tudtam elfogadni.

[261] Az általam kifogásolt rendelkezési pont, felhasználva az emberi méltóságból az 1990-es évek eleji testületi többség „láthatatlan alkotmányozásának” alapjaként megalkotott általános személyiségi jogot – mely mint „anyajog”, további alapjogok létrehozását deklarálta az alkotmánybírói többség számára –, levezette a minden korlátozás nélküli önazonossághoz való jogot: „Az Alkotmánybíróság már működése legelején megkezdte az emberi méltóság hoz való jog tartalmának kibontását, így már a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban megállapította, hogy az emberi méltóság anyajoga magában foglalja a személyiség szabad kibontakoztatásához, vagy a magánszférához való jogot, továbbá az önrendelkezés szabadságához való jogot, a cselekvési autonómiát is. [...] Az emberi méltóságból fakadó önazonossághoz, illetve önrendelkezéshez fűződő jog magában foglalja az egyénnek azt a képességét, hogy szabad individuális választ tudjon adni azokra az etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási adottságokra, amelyek önazonossága kezdeti, meghatározó keretét adják.” (Indokolás IV. rész 2. pont). Bár az idézett általános deklarációk megidézése és újak lefektetése elvontan tekintve tiszteletreméltóak, de itt, mint az Alaptörvényben lefektetett alapjogi katalógus félretolását jelentik, és általánosságuk miatt az Alkotmánybíróság tetszőleges döntési kompetenciáját alapozzák meg. Épp ennek rossz tapasztalatai miatt került be az Alaptörvény záró rendelkezései 5. pontjába, hogy az ennek hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírói döntések hatályukat veszítik.”

Indítványozót az I-II. fokú bírósági végzésekben foglalt = kérelmet visszautasító = rendelkezése éppen azért sérti, mert

- A bíróságok a kérelmezőt – az elszenvedett bírósági eljárás időmúlására tekintettel – nem tekintik olyan autonóm (s nem eszköz vagy tárgy kategóriába tartozó) személynek, - olyan módon, mint ahogy ez a fenti alkotmánybíróság által hozott határozat különvéleményi indokolásában szerepel, miszerint „**van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva [...] az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá.**”

- A Peptv. preambuluma szerint – amely az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságokra kötelező – a törvény célja a vagyoni elégtétel a tiszteséges bírósági eljárást sértő időszerűtlenség miatt. Ezért ebből nem lehet kirekeszteni alkotmányosan azt a személyt, aki már ezen igényét az EJEB előtt előterjesztette, és az EJEB határozata kézbesítését követően 4 hónapon belül a nemperes eljárás kezdeményezése iránti kérelmét előterjesztette. A bíróságnak az ilyen határozata sérti az indítványozó emberi méltóságát, mert azokat az eljárás-megindítási körülményeket, amelyet az ember szolgálata érdekében a törvényhozó megállapított, a bíróság teljesen figyelmen kívül hagyja, és ezzel az embert is!

Ez Alaptörvény-sértésnek minősül, amelyre tekintettel az indítvánnyal támadott - az I-II. fokú bírósági - határozatok megsemmisítése szükséges.

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

ca) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez lehetővé teszi az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Indítványozó szerint „A szabadsághoz és biztonsághoz való jog” elemei azok az Alkotmánybíróság által már az Alkotmány és az Alaptörvény vizsgálata során kifejtett általános jogelvek tartalmi tényezői, **amelyet az Alkotmánybíróság alapjogi zsinórmértékként már a korábbi gyakorlata alapján az kifejtett** [Pl: hatalommegosztás elve, közhatalmi szervek demokratikus legitimációja, jogintézmények kiszámíthatósága, jogbiztonság érvényesülésének követelménye, szerzett jogok védelme, piacgazdaság védelme(: szerződés szabadsághoz való jog, vállalkozáshoz való jog, versenyszabadság)]**azonban ez nem csak közvetlenül a „Szabadság és Felelősség” cím alatt szabályozott, alapjogok tételes rendelkezéseiből következik.**

Az Alaptörvényben is biztosított **jogbiztonság érvényesülése**; azaz a jogszabályoknak olyan módon való figyelembevételére és értelmezésre, amely az embernek a biztonságát - alapvetően a Szabadság és Felelősség” részben foglalt alapvető jogok miként történő érvényesítése körében - meghatározza.

cb) E körben indítványozó utal a szabadsághoz és biztonsághoz való jog megsértése tekintetében a nem peres eljárásban eljáró bíróságok, **mint jogalkalmazó szervek által a jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával megvalósult Alaptörvény-ellenességre:**

- **cba)** a indítványozónak azon „elsőbbségi” jogának figyelmen kívül hagyására, amely az EJEH-hez már 2011-ben benyújtott kérelmében az időszerű eljárás (mint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező jog jogi alap) megsértésére hivatkozott;

- **cbb)** – az indítványozó EJEH-hez benyújtott kérelme alapján azon tényre, hogy az a kivételek közé tartozik, amelyre a jogvesztő határidő nem vonatkozik;

- **cbc)** – a jogvesztő határidőnek az alkalmazása és az EJEH előtti – még el nem bírált ügyeknek – nem az EJEH előtti eljárás befejezését követően történő megindítására vonatkozó szabályozásának az Alaptörvény 28. cikkébe ütközően történt szabályozása, mert ezen szabályok az indítványozó szerint nem felelnek meg a józan észnek, közjóknak és nem szolgálnak erkölcsös és gazdaságos célt, hanem önkényesek, és indítványozó szerint a „joggal való visszaélés” kategóriájába tartoznak, ezért sértik az Alaptörvény rendelkezését (mert sem a bírósági döntések sem a Peptv. 21. § (3) bekezdése nem felel meg a tisztességes bírósági eljárás követelményének);

- **cbd)** a indítványozónak – a kérelem visszautasításával – a bírósági eljárásból való kizárására;

Indítványozó utal arra, hogy a fejezet címét jelentő „Szabadság” nemcsak a IV. cikk (2)-(3) bekezdésében felsorolt eseteket foglalja magában, hanem kifejezésre juttatja a „**jog társadalmi valóságának és fogalmi jegyeinek ismerete alapján**” a helyes jog kialakításának és alkalmazásának követelményét. [Lásd: Bíbó István: Válogatott tanulmányok I. kötet (1935-1944) Magvető Könyvkiadó Budapest, 1986. c. könyvben megjelent Kényszer, jog, szabadság (7-147 o.) tanulmányát, különösen a 39. o. első bekezdését, 41. oldal első bekezdését, 43. oldal második bekezdését, 44. oldalát, 47. oldalát, 125-128 oldalát, 130. oldalát.] Ez azonban az I-II. fokú bíróság határozatában nem került kifejezésre juttatásra. Nem véletlen, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája (továbbiakban: Charta) az Európai Unió polgárait megillető jogosultságok csoportosítását olyan módon végezte el, hogy az I. címben rögzített

„I. Méltóság” körébe tartozó követelmények

[Az emberi méltóság,

Az élethez való jog,
A személyi sérthetlenséghez való jog,
A kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalma,
A rabszolgaság és a kényszermunka tilalma,] után

a II. címben „Szabadságok” csoportját (magyarul a szabadságjogokat) határozta meg

[A szabadsághoz és biztonsághoz való jog;
A magán- és a családi élet tiszteletben tartása;
A személyes adatok védelme;
A házasságkötéshez és a családalapításhoz való jog;
A gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság;
A véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága;
A gyülekezés és az egyesülés szabadsága;
A művészet és a tudomány szabadsága;
Az oktatáshoz való jog,
A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog;
A vállalkozás szabadsága;
A tulajdonhoz való jog;
A menedékjog;
Védelem a kitoloncolással, a kiutasítással és a kiadatással szemben]

amelyek között feltüntette a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a következők szerint:

II. CÍM SZABADSÁGOK 6. Cikk

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog

Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

A Chartában a „Szabadságok” részt követik az Egyenlőség (III. cím), a Szolidaritás (IV. cím), a Polgárok jogai (V. cím), az Igazságszolgáltatás (VI. cím), a Charta értelmezése és alkalmazására vonatkozó általános rendelkezések (VII. cím).

Ezért a bírósághoz való kérelmezési jog kizárásának (visszautasításának) azzal történő indokolása, hogy a több mint 5 éve tartó bírósági eljárásban keletkezett vagyoni elégtétel iránti igény – az EJEB eljárás alatt már meginduló - a 4 hónapos jogvesztő határidő alatti igény elő nem terjesztése következtében **elkésett, nyilvánvalóan sem perjogileg, sem alkotmányosan nem fogadható el!**

Ugyanis ebben az esetben az alapjogok védelme érdekében az államnak a tájékoztató (az törvény indokolásában való nyilvánosságra hozatal mellett az indokolási kötelezettsége) kötelezettsége, és bíróságnak az intézkedési kötelezettsége az I. cikk (1) bekezdése alapján fennállt, ennek hiányában pedig sérültek indítványozónak a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogai!

E tekintetben szükséges azt is kiemelni, hogy a vagyoni elégtételhez való jog – az önálló törvényi szabályozás következtében – a jogaiban megsértett félnek a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető joga részét képezi. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített alapvető jog sérelme erre tekintettel indítványozónál fennáll.

d) A törvény előtti egyenlőség, valamint a diszkrimináció tilalmának sérelme, az esélyegyenlőség segítésének és a társadalmi felzárkóztatás követelményének figyelmen kívül hagyása [Alaptörvény XV cikk (1)-(2) bek. és (4) bek.]

da) A törvény előtti egyenlőség sérelme egyrészt abban érhető tetten, hogy a jogorvoslati jog sérelmet szenvedett, azon oknál fogva, mert az I-II. fokú bíróság nem biztosította a kérelmező számára a bírósági utat, mert a beadványát elkésettnek minősítette. Ennek kapcsán kiemelendő, hogy a kérelmező jóvátétel/vagyoni elégtétel iránti beadványa nem tartozott a törvény hatálya alá, mert a polgári peres ügye nem volt a törvény hatálya lépésekor folyamatban, és nem a törvény hatályba lépését követően indult. [Lásd Peptv. 21.§ (1) bekezdését, miszerint: „21.§ (1) E törvényt a hatálybalépésekor folyamatban lévő, valamint az azt követően indult bírósági eljárásokkal kapcsolatos vagyoni elégtétel iránti igényekre kell alkalmazni.”.]

A kérelmező eljárása a Peptv. 21. § (3) bekezdése hatálya alá tartozott, amely azt jelenti, hogy az EJEB előtt volt a 2021. évben indult eljárás folyamatban, amely a törvény hatályba lépésekor és a 4 hónapos jogvesztő határidő lejártakor sem fejeződött be, csak 2023. évben.

A törvény előtti egyenlőség megsértését az idézte elő, hogy a kérelmező számára nem adatott meg az, hogy az EJEB előtti eljáráshoz képest érvényesíthesse az igényét, ha ez az EJEB eljárásban nem vezet eredményre. Ehhez pedig szükséges volt az EJEB előtti eljárás befejezése – amely mint hangsúlyozzuk – mivel a panaszos nemcsak az időszerű eljárás megsértését panaszolta az EJEB előtt!

db) Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció sérelme az indítványozónak a bíróság előtti eljáráshoz mérték fennálló kettős eljárásbeli (egyéb) helyzete miatt következett be, mert a Peptv. 21. § (3) bekezdése alapján nem volt egyértelmű és átlátható, hogy a kérelmezőnek a jogvesztő határidő az EJEB eljárás folyamatban léte alatt a vagyoni elégtétel tekintetében fennállónak tekintendő-e? A kérelmező ezzel kapcsolatos külön tájékoztatást sem az EJEB-től, sem az Igazságügyi Minisztériumtól (mint amely szerv a Kormányt az EJEB előtt képviseli) nem kapott, sem a törvény indokolása sem pedig annak preambulum az EJEB előtti eljárásokkal nem foglalkozott.

Tehát a diszkrimináció abból az eljárásjogi egyéb helyzetből eredt, hogy az EJEB előtt folyt a felperes panaszeljárása és az nem fejeződött be, míg a törvény megkövetelte – jogvesztő határidő beiktatásával – az EJEB eljárás alanya részére is az igényérvényesítési eljárást, függetlenül az EJEB eljárás mikénti eredményére.

Indítványozó álláspontja szerint ez a kettősség a tisztességes eljárást nélkülözi, mert megfelelő, világos társadalmi indok, illetve cél nélkül kötelezte a jóvátételi eljárásra az EJEB eljárás alanyát.

Ezzel kapcsolatban indítványozó kiemeli, hogy az EJEB előtti eljárás nemzetközi szerződésen alapul. A nemzetközi szerződés nem került módosításra, kiegészítésre az ott már folyamatban levő panaszos kérelmek tekintetében. A módosítás hiányában ne került sor az EJEB szerződés kiegészítésének (módosításának) a magyar törvények közé iktatására sem.

Az indítványozó szerint erre tekintettel a párhuzamos – kettős – eljárás az EJEB eljárásába is ütközött, mert a magyar törvényre hivatkozással – amely nem volt hatályban akkor – amikor a kérelmét a felperes benyújtotta, csak olyan jogalkotási módon lehetett volna rendezni, amely egy nemzetközi szerződés alapján az EJEB előtti kérelmeket a magyar törvényi elbírálás lehetőségének megnyíltára figyelemmel hivatalból átadja elbírálásra a magyar joghatósággal rendelkező bíróságnak.

A magyar törvényhozás önhatalmúlag nem nyúlhat bele az EJEB előtti eljárásba, és az EJEB „nem kacsinthat össze” a magyar féllel, hogy majd a kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítja az EJEB a Peptv. hatálya lépésére tekintettel [főleg, ha már 4 hónapos jogvesztő határidő is eltelt]. Az ilyen fajta eljárás nem fér össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, és a beadványozó félnek az emberi méltóságának tiszteletben tartásához való joggal sem!

A fenti jogfolytonosság kiküszöbölését jelentő szabályozás alapján e megkülönböztetés indokának indítványozó szerint semmilyen társadalmi cél vagy jogos indok nem hozható fel, amelyet az I.cikk (3) bekezdésében foglalt „magyar joghatóságra telepített jogvesztő eljárási szabály” alkotmányosan „elbírna”: mert a magyar jogvesztő határidő nem érintheti az EJEB nemzetközi szerződésben rögzített eljárási szabályait anélkül, hogy e nemzetközi szerződést a szerződős felek ne módosították volna. A Peptv. 21. § (3) bekezdése tehát diszkriminatív szabályról rendelkezik, és a diszkrimináció tilalmának megsértését okozta (azaz mind az EJEB előtti eljárásból, mind pedig a törvény hatályba lépésétől a jogvesztő határidő előírásával a magyar nemzeti bírósági előtti nemperes eljárásból való kizáró szabályozást vagy jogértelmezést) - amely más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlen szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható lett volna - nem indokolta!

dc) A diszkrimináció tilalma megsértése tekintetében alapvető jelentőségű kérdés, hogy a magyar bíróság hivatalból való diszkrecionális döntéséről van-e szó, vagy pedig az indítványozó kérelme elbírálásáról; továbbá az EJEB előtti eljárás e tekintetben alapeljárásnak vagy jogorvoslati eljárásnak minősül-e.

Figyelemmel a Pp. 2.§ (1)-(2) bekezdésében foglaltakra, a felek szabadon rendelkeznek a perbe vitt joggal, valamint a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.

Indítványozó álláspontja az, hogy a Peptv. alapján a magyar bíróság nem diszkrecionális joga alapján határozza meg a vagyoni elégtétel összegét, hanem a törvény alapján.

Az EJEB előtti eljárás pedig nem alapeljárás, hanem quasi jogorvoslati eljárás, mert csak abban az esetben lehet az EJEB-hez fordulni, ha a Magyarországon levő jogorvoslati fórumokat a panaszos kimerítette (e tekintettel az EJEB előtt magyar nemzeti jogorvoslati eljárásnak tekintendő az Alkotmánybíróság előtti eljárás, és a Peptv. szerinti eljárás (az időszerű eljárás megsértése miatt). Az I-II. fokú bíróságnak tehát a törvény alapján – nem mérlegelési diszkrécióval – kellett volna a jóvátétel összegét meghatározó eljárást lefolytatnia, és ennek lefolytatása elé nem görgethette volna az elkészttség akadályát.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog biztosítása pedig megköveteli, hogy a bíróság a kérelemről való döntését indokolja. Olyan indokolásra azonban az I-II. fokú visszautasító végzésben nem került sor, hogy a kérelmező kérelme miért késett el, amikor még az EJEB eljárás folyamatban volt és nem tartozott a panaszos által kezdeményezett EJEB eljárás a kivételek körébe. Az indokolási kötelezettség megsértése pedig a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog megsértését jelenti.

dd) A fentiekből következik, hogy a Peptv. 21. § (3) bekezdése mivel „kivétel” körét egyértelműen nem határozza meg (amelyre a jogvesztő határidő nem vonatkozik) és erre a szövegezésből sem lehet ezen tartalomra következtetni; az I-II. fokú bíróság a kivételek figyelmen kívül hagyásával, illetve annak kiterjesztésével következtetni arra, hogy a Pp. az

Avt. hatálya alá tartozó végrehajtható okiratokkal megindított Alap-törvényellenesen zárta ki a kérelmező indítványozót bírósági eljárásból, s ezzel az Alaptörvény XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőség és diszkrimináció tilalmának megsértésére került sor.

Ebből követően az I-II. fokú végzés ezen okból is Alaptörvény ellenes; valamint túlvezet a tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való jog sérelmét jelentő bírói jogalkalmazáshoz.

de) A bírói határozatokkal – amelyekkel a kérelmező indítványozót a bírósági eljárásból kizárták és így igényét nem tudta érvényesíteni – sérült a kérelmezőnek esélyegyenlőség segítéséhez és a társadalmi felzárkóztatás követelményéhez való joga.

A jogalkotó ezt a Peptv.-nek az EJEB eljáráshoz, illetve az ott folyamatban levő magyar honos ügyekkel kapcsolatban sem vette figyelembe, továbbá az I-II. fokú bíróságok ezt a jogalkalmazás során – a Peptv. preambulumban foglalt elvek alkalmazása képpen sem érvényesítették.

Az esélyegyenlőség segítése akkor valósult volna meg, ha a Peptv. az igényérvényesítési határidőt az EJEB határozat kézbesítésétől számítja, mert akkor a félnek kellő és egyértelműen tisztázott, átlátható ideje lett volna az eljárási cselekménye előterjesztésére és a – az EJEB határozatban foglaltak szerint – az igényének a magyar joghatóság előtti bírósági eljárásban való érvényesítésére. A társadalmi felzárkóztatást szolgálta volna az időszerűtlen eljárások miatti elégtétel jogcímén való juttatás alkalmazása azok részére, akik az EJEB előtti eljárást kezdeményeztek az időszerű eljárás követelményének megsértése miatt, már a Peptv. hatályba lépése előtt. Mindezeket a követelmények figyelmen kívül hagyása a bírói jogerős végzés és indítvánnyal támadott törvényi rendelkezés alaptörvény-ellenességét idézte elő.

e) A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét a bírósági eljárás során hozott jogerős ítélet tekintetében az alábbi tényezők, körülmények idézték elő. [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése].

ea) A Peptv. preambuluma a fentieket egyértelműen alátámasztja az alábbi megalkotott szövegrész szerint:

Az Országgyűlés

az igazságszolgáltatási tevékenység hatékonyságának ösztönzése,

a jogkeresők tisztességes és észszerű határidőn belül befejeződő eljáráshoz fűződő jogának kiteljesítése céljából, valamint

a bírósági polgári peres eljárások elhúzódásával szembeni hatékony jogorvoslat megteremtése érdekében

az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének végrehajtására a következő törvényt alkotja:

Ennek kapcsán felperes indítványozó hivatkozik arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének végrehajtását szolgálja a Peptv. törvény, amely a következőkről rendelkezik.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

Indítványozó szerint ezt az alapvető alkotmányos jogot nem szolgálja a Peptv. 21. § (3) bekezdésében foglalt azon rendelkezés, amely a már megindított és folyamatban levő EJEK eljárás eredményétől – mindenféle társadalmi szükségszerűség és a jogkeresők érdekének figyelmen kívül hagyásával, jogvesztő határidőt ír elő a vagyoni elégtétel iránti igény előterjesztésére, különösen olyan módon, hogy erre a törvényre hivatkozással az EJEK a saját eljárását csak 2023.-ban szüntette meg a kérelem elfogadhatatlanságára hivatkozással, amely nyilvánvalóan nem felel meg a valós jogi indoknak, mert az elfogadhatatlanságot az okozta, hogy 2022. január 1-jén hatályba lépett a Peptv., miközben az EJEK előtti eljárás folyt.

Kérelmező indítványozó szerint a Peptv. szerinti vagyoni jóvátétel iránti eljárás olyan az állammal szembeni magánjogi jogvita, ahol az állami határidő mulasztást az állam vagyoni elégtétellel kompenzálja a sérelmet szenvedett fél részére.

Indítványozó szerint tehát a Peptv. preambulumból és a törvény céljából nem lehet más következtetésre jutni mint arra, hogy a kérelem előterjesztéséhez, illetve a bírói úthoz való jog a kérelmező indítványozót megillette, amelyre tekintettel a kérelmet nem lehetett volna alkotmányosan visszautasítani, és az indítványozót a bírósági eljárásból kizárni.

eb) A bírósági jogalkalmazás követelményét az Alaptörvény 28. cikk határozza meg a nemperes eljárásban is, a következőkben:

28. cikk. A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Pp. preambulumban – amely a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról [...] szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp) 1.§ (1) bekezdése és (11) bekezdése alapján a Peptv. alkalmazásakor is irányadó - és az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzésekkel összevetve levonható az alábbi következtetés: az eljáró bíróságok nem vették figyelembe az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint a Pp. preambulumban foglaltakat; ezeket a jogalkalmazási feltételeket nem érvényesítették, mert a indítványozó kérelmet a bíróság előtt nem terjeszthetett elő, mert azt elkésettségre hivatkozással alaptalanul a bíróságok jogerősen elutasították.

A bíróság működésére vonatkozó ezen szakmai tevékenységi szabályt mivel nem vették figyelembe a bíróságok, ennek következtében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a hatékony jogorvoslathoz való jog - sérelmét idézték elő.

Tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülése esetében a bíróság a felet nem zárhatja ki a bírói útból arra hivatkozással, hogy a kérelem elkésett, ha a ha törvénynek nincs olyan normatartalma (rendelkezése), amelyből ez egyértelműen következne. Az ilyen indokolatlanul „a törvény erejét” szűkítő bírósági jogalkalmazás – mint ahogy a kérelmező indítványozó a Peptv.21. § (3) bekezdése alapján alaptalanul kizárták – contra legem jogalkalmazást jelent [Lásd 20/2017. (VII. 18.) AB határozatot], amely alaptörvényellenes, mert sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való (a bírói út igénybevételét jelentő) alapvető jogot.

f) *Hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jog (kettős hatású) sérelme*
[Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. sérelme].

fa) Indítványozó szerint a II. fokú bíróságnak az elsőfokú bíróság végzésének helyben hagyására - az kérelmezett fellebbezésében foglaltakra tekintettel - nem kerülhetett volna sor.

A II. fokú bíróságnak észlelnie lett volna szükséges, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján a contra legem jogalkalmazást; amelyet az első fokú bíróság a határozata meghozatalával az eljárási és anyagi jogi szabályok megsértésével – a felperes indítványozó fellebbezésében foglaltak szerint - megvalósított.

A jogorvoslat – a fellebbezés – nem volt (nem lehetett) hatékony, mert a II. fokú bíróság a felperes fellebbezésében foglaltakat nem vette figyelembe az általa alaptörvény-ellenesen kialakított, az I. fokú bírósággal az elkészttségre vonatkozó azonos állásponttal egyetértve.

fb) A megsemmisíteni indítványozott I-II. fokú bírósági végzés sérti ezen alapvető jog érvényesülését. Ezzel kapcsolatban azonban felperes indítványozó megjegyzi: jelen esetben nemcsak a fellebbezési eljárásban történt – a Peptv. 21. § (3) bekezdésével szembeni contra legem jogalkalmazás sérti a jogorvoslathoz való jogot, hanem az is, hogy ennek következtében = a jogvesztő határidő miatt = a kérelmező végérvényesen ki lett zárva a magyar bíróság előtt a Peptv. alapján érvényesíthető eljárásból, továbbá ki zárásra került – ezen visszaható magyar törvényi törvényi rendelkezés alapján az EJEB előtti beadványa érdemi elbírálásából is!

Az eljárások során tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése súlyos sérelmet szenvedett.

III. Az bírósági határozatok megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz indokolásának kiegészítése

1) Indítványozó alkotmányjogi panaszában

- a Debreceni Törvényszék 11. Pk. 21.847/2023/2. sorszámú, a kérelmet – elkészttség miatt - visszautasító végzése és
- a Debreceni Ítéltábla Pkf. II. 20.006/2024/2. sorszámú – az elsőfokú végzést helybenhagyó - jogerős végzése

alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, amelyet ezen beadványában is fenntart.

2) Indítványozó a 2024. április 2. napján előterjesztett alkotmányjogi panaszához mellékelte az **Emberi Jogok Európai Bíróságánál** (a továbbiakban : EJEB) a jogi képviselője által előterjesztett – a tisztességes bírósági eljárás hiányára alapított, az EJEB-hez **2021. november 9-ei postán feladott panaszát (amely az EJEB-nél 2021. november 15-én került átvételre)** az EJEB csak 2022. március 14. napján igazolta vissza és vette nyilvántartásába.

Ez azonban nem előzmény nélküli volt, mert mivel az EJEB a panaszost nem értesítette, hogy milyen számon és milyen dátummal vették nyilvántartásba és értesítést erről az EJEB nem küldött – ezen a szokatlan, illetve „fura” eljárás miatt [REDACTED] panaszos írt az EJEB-nek egy tájékoztatást kérő levelet, amelyet 2022. február 14-én adott postára és – a térítvevény tanúsága szerint - 2022.02.18-án vették kézhez.

Erre az érdeklődő levélre küldte meg az EJEB a panaszos jogi képviselője részére a 2022.03.14. keltezéssel ellátott választ, amely a jogi képviselőhöz 2022.03.17-én érkezett. Ebben a levelében az EJEB közölte, hogy a panasz-kérelem 2021. november 9-én érkezett és a nyilvántartási száma „58347/21. „

Ehhez képest a semmitmondó, a kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánító döntését 2023.10.12.-én hozta meg, és a panaszos jogi képviselőjéhez 2023.10.19. érkezett.

Ami indokoltan nem magyarázható meg, mert erre a néhány soros válasza a panaszosnak közel 2 évet várni; miközben az EJEB és a Magyar Kormány/törvényhozás már megállapodott a "megoldás" módjában jóval előbb.

Indítványozó részéről ezt a „kivárás” is a nem tisztességes eljárás körébe sorolható: talán nem azt várták, és azért került sor ilyen módon a jogszabály „átmeneti rendelkezésének” megalkotására, hogy teljen-múljon az idő, hátha kifut a határidőből a delikvens igényt érvényesítő, és így sem az EJEB-nek nem kell a Magyarországgal szemben az időszerű eljárási határidő elmulasztása okából az alapjog megsértése miatt az Európai Emberi Jogi Egyezmény megsértését megállapítani és Magyarországot jóvátétel megfizetésére kötelezni, sem pedig a hazai új jogszabály alapján beiktatott átmeneti rendelkezés alapján az igényérvényesítésihatáridőt elmulasztottnak kell tekinteni, és szintén ezt majd az igényt érvényesítő hibájaként lehet idehaza értékelni?

Mint ahogy ez így is történt: a panaszos két szék közül a pad alá esni kényszerült, mert a jóvátétel iránti kérelmet a nemperes eljárásban a bíróságok elkésettnek minősítették!

Míndez több mint "véletlen" egybeesés! Ez az egész gyanúsán konstruktív és körmönfont megoldás azért, hogy a egy átmeneti szabállyal „két legyet lehet üni” mindkét felelős szervezetnél: megoldva az EJEB ügyhátralékát és a magyar jóvátételt is. Indítványozó szerint ez a megoldás – az átmeneti szabály megalkotása és ez alapján a kérelmező kérelmének visszautasítása nem tekinthető sem tisztességes bírósági eljárásnak, sem pedig hatékony jogorvoslatot segítő eljárásnak sem az EJEB sem a Magyarország részéről.

Megjegyzendő: ráadásul az EJEB levél indokolása magyar nyelven nem is olvasható, pedig a beadvány benyújtható volt magyar nyelven is! Vajon miért ez az eltérés, ez a diszkrimináció? Ez sem tekinthető tisztességes, de hatékony eljárásnak sem, mert a hiteles szövegű indokoláshoz a beadványozó nem juthat hozzá! Ez egy diszkriminatív jellegű megkülönböztetés azokhoz képest, akiknek az angol vagy a francia az anyanyelvük!! Hiszen az elfogadhatatlanság oka csak az indokolásból olvasható ki, a magyarul írt rendelkező részből nem derül ki, ez egyben azt is jelenti, hogy a "házi" jellegű fordítás következtében a hiteles szövegű meghivatkozást talán nem is sikerül majd pontosan megismerned?

Mind a magyar nemperes bírósági eljárás, mind pedig az EJEB eljárása ÍGY TISZTESSÉGTELEN eljárás volt, és messze NEM JOGÁLLAMI ELJÁRÁSI MÓD!

3) Az EJEB eljárásának hosszú hallgatása után, annál hamarabb történő gyors befejezése azért is volt fura, mert a hallgatás azt vélekedést támasztotta alá a panaszosban és jogi képviselőjében, hogy az EJEB érdemben foglalkozik a panasz-beadvánnyal, nemcsak az időszerűség megsértése, hanem a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog összetevőinek állított megsértése körében is vizsgálatot folytat le. A Fővárosi Törvényszék előtt 2014. évben indult közérdekű adat kiadása iránti perben keletkezett jogerős ítéletek és Kúria által hozott

Pfv. IV. 20.834/2020/5. sorszámu - tárgyaláson kívül hozott - **2021. május 11-én kézbesített** határozat ellen, amely panasznak az egyik hivatkozási tényezője az időszerű eljárás hiányának kifogása volt; azonban a kérelem és annak indokolása kiterjedt a felülvizsgálati eljárásban a tárgyalás tartásának hiányára, továbbá a perben a fegyveregyenlőség hiányára is, amely a felperes panaszos bizonyítási indítványának indokolatlan mellőzésében öltött – a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelmét jelentő – hátrányt a polgári perben. **Tehát az EJEB-hez fordulás nem kizárólag és kifejezetten csak a bírósági időszerűség megsértésével okozott hátrány feloldását célozta.**

Az alkotmányjogi panaszához az indítványozó csatolta az EJEB 2023. október 12-ei iratát, amelyben – közel 3 év után – a panasz elfogadhatatlannak került minősítésre.

IV. A törvényi rendelkezés megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz indokolásának kiegészítése.

1) Indítványozó alkotmányjogi panaszában a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (Peptv.) 21. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, amelyet ebben a beadványában is fenntart.

2) Az alaptörvény-ellenes törvényi rendelkezés – a Peptv. 21. § (3) bekezdésének szövege - a Peptv. 21. §-ának szövegkörnyezetében – a következő:

Peptv. 21. § (1) E törvényt a hatálybalépésekor folyamatban lévő, valamint az azt követően indult bírósági eljárásokkal kapcsolatos vagyoni elégtétel iránti igényekre kell alkalmazni.

(2) E törvény rendelkezéseit – a (3) bekezdés szerinti kivétellel – 2022. december 31. napjáig azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy vagyoni elégtétel iránti igény csak jogerősen befejezett bírósági eljárással kapcsolatban érvényesíthető.

(3) E törvény hatálybalépését követő négy hónapos jogvesztő határidőn belül a bírósági polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel iránti igény e törvény szerinti érvényesítésére az a fél is jogosult, akinek a bírósági eljárás elhúzódása miatt az EJEB-hez benyújtott kérelmét az EJEB e törvény hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, de még nem bírálta el, kivéve, ha a kérelem EJEB-hez történő benyújtásakor az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 35. cikkének 1. bekezdésében meghatározott, az adott ügyre vonatkozó határidő már eltelt.

A törvény – és így a megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezés is - a Peptv. 20. §-a értelmében - **2022. január 1-jén lépett hatályba.**

3) Amennyiben a „tisztességes bírósági eljárás” és „a jogállam”, mint fogalmak és tényleges valóságban jelenlevő gyakorlat még léteznének, úgy a helyes eljárás szabályozás az lehetett volna, ha a magyar törvényhozás az EJEB-nél még "elfekvő" ügyekre tekintettel úgy határozza meg „az átmeneti szabályt” 4 hónapos határidőt, hogy annak kezdetét az EJEB határozatának a kézhezvételéhez köti; továbbá az EJEB a határozatában felhívja a figyelmet, miszerint a hiány a magyar szabályozás szerint meddig pótolható és esetleg meddig lehet a kérelmet - a hiányt pótolva - újra beadni az EJEB-hez!!

Ez tulajdonképpen nem is átmeneti szabály azáltal, hogy a határidő – annak ellenére, hogy az eljárás az EJEB előtt még folyamatban van és nem született döntés – a jóvátételi eljárást – a magyar bíróságnál e közben be kell adni!, amelyről a törvény indokolása nem rendelkezik, a felet sem a Magyarország, sem pedig az EJEB nem értesítette, csak miután a jogvesztő határidő már eltelt.

Ez az eljárás nem felelt meg a tisztességes bírósági eljárásnak a kérelmezőt, a bírósághoz való fordulás joga biztosítása – tekintetében, tehát sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog.

4) Aggályos a jogszabály tekintetében a „visszatható hatály” alkalmazása, és a magyar jog alkalmazásához az EJEB eljárás kötése. Ez a szabályozás ugyanis egyoldalú, mert az EJEB előtti eljárásban nincs az ott levő eljárásra szinkronizált hatása. A nemzetközi szerződés e tekintetben nem került módosításra, és a két eljárás közötti kapcsolat nem került tisztázásra. Ezért aggályos, hogy a Peptv-ben [21.§ (3) bek.] szabályozható válhatott-e alkotmányosan az EJEB előtti eljárások joghatása, ha a Peptv. ezen EJEB eljárásokkal kapcsolatban semmilyen rendelkezést nem tartalmazott (de a nemzetközi szerződés módosítás nélkül nem is tartalmazhatott).

Indítványozó úgy véli, hogy az EJEB előtti eljárás kapcsán a nemzetközi szerződés résztvevői vagy az EJEB között valamilyen háttér (külön) megállapodás kötött abban a kérdésben, hogy az EJEB panaszosoknak az időszerűtlenségre jogot alapított beadványozóitól miképpen lehet „megszabadulni”.

Úgy tűnik, hogy ezt szolgálta jogvesztő határidő előírása, amely teljesen indokolatlan, mert annak előírását semmi sem indokolja, különösen a peres eljárások hosszú elhúzódási idejére. Tisztességtelen a hosszú eljárások elhúzódására tekintettel a 4 hónapos igényérvényesítési határidő előírása.

Indokolatlan és nincs magyarázat arra, hogy már a törvény hatálybalépésétől az EJEB előtti, be nem fejezett eljárásokban az igényérvényesítési határidő előírására került sor. A költségvetés nem kerül (került volna) hátrányosabb helyzetbe egyáltalán a már megindított EJEB előtti eljárások tekintetében, ha a nemperes eljárás megindítására az EJEB előtti eljárásnak – figyelemmel az időközben hatályba lépett, a magyar nemzeti jog alapján benyújtható jóvátételi igényérvényesítési lehetőségre tekintettel – a megszüntetését követően kerülhetett volna sor a meghatározott időben.

Kérem hogy a fentiek tisztázására Tisztelt Alkotmánybíróság, szíveskedjék beszerezni az Egyezmény alapján - **figyelemmel az EJEB határozatokban foglalt az időszerű eljárás megsértését jelentő tömeges magyar adatokra -amelyre tekintettel a magyar fél vállalása alapján a 2021. évi XCIV. törvény megalkotására került és 2022. január 1-jén hatályba lépett - az EJEB Miniszterek Tanácsa előtti eljárás iratait arról, hogy milyen kötelezettséget vállalt a magyar fél, és ezt milyen dokumentumok támasztják alá, hogy ennek eleget tett és a kötelezettségvállalásnak mi volt a tartalma.**

5) Az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatában a bíróság előtti jogérvényesítés kapcsán indítványozó hivatkozik a következőkre [Lásd: : KÉZIKÖNYV A 6. CIKKRŐL; A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG (polgári jogi ág)[13 .oldal és köv.]

"1. Jog és hozzáférés a bírósághoz

45. A tisztességes eljáráshoz való jogot, ahogyan azt a 6. cikk 1. bekezdése biztosítja, a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni, **amely előírja, hogy a peres feleknek rendelkezésére álljon egy hatékony bírói jogorvoslat, amely lehetővé teszi polgári jogaik érvényre juttatását** (Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 49).

Mindenkinek joga van arra, hogy bírósághoz forduljon „polgári jogaival és kötelezettségeivel” kapcsolatban. Ilyen módon a 6. cikk 1. bekezdése magában foglalja a „bírósághoz való jogot”, amelynek egyik aspektusa a hozzáférés joga, azaz polgári ügyekben a bíróság előtti eljárás megindításához való jog (Golder kontra Egyesült Királyság, § 36). A „bírósághoz való jog” és a hozzáférés joga nem abszolút jogok. Korlátozásoknak vethetők alá, de ezek nem szűkíthetik vagy csökkenthetik az egyének hozzáférését olyan módon vagy mértékben, amely már ezen jog lényegét vonná el (Philis kontra Görögország, § 59; De Geouffre de la Pradelle kontra Franciaország, § 28, és Stanev kontra Bulgária [GC], § 229).⁴

(a) GYAKORLATI ÉS HATÉKONY JOG

46. A bírósághoz való hozzáférés jogának „gyakorlatinak és hatékornak” kell lennie (Bellet kontra Franciaország, § 38). Ahhoz, hogy a hozzáférés joga hatékony legyen, az egyéneknek „**egyértelmű, gyakorlati lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy kifogásoljon valamely aktust, amely a jogaiba való beavatkozást valósít meg**” (Bellet kontra Franciaország, § 36; Nunes Dias kontra Portugália (dec.) azon szabályok tekintetében, amelyek a bíróság előtti, idézésre való megjelenést rendezik). Egy fellebbezés vagy egy bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó formai követelményeket és betartandó határidőket megszabó rendelkezések célja, hogy biztosítsák az igazságszolgáltatás megfelelő működését és – különösen – a jogbiztonság elvével való összhangot (Cañete de Goñi kontra Spanyolország, § 36). Ezzel együtt a kérdéses szabályok, illetve azok alkalmazása nem akadályozhatja meg a peres feleket egy rendelkezésre álló jogorvoslat igénybe vételében (Miragall Escolano kontra Spanyolország; Zvolsky és Zvolska kontra Cseh Köztársaság, § 51).

47. Az ügy speciális körülményeitől függően ezen jog gyakorlati és hatékony jellege csorbulhat, például:

- az érintett anyagi lehetőségeihez mérten elrettentő eljárási költségek miatt;
- eltúlzott mértékű biztosíték olyan kérelem kapcsán, amelynek tárgya polgári jogi igény érvényesítése büntetőeljárásban (Aït-Mouhoub kontra Franciaország, §§ 57-58; lásd továbbá Garcia Manibardo kontra Spanyolország, §§ 38-45;

- *eltúlzott bírósági eljárási illetékek* (Kreuz kontra Lengyelország (no. 1), §§ 60-67); Podbielski és PPU PolPure kontra Lengyelország, §§ 65-66; Weissman és mások kontra Románia, § 42; lásd továbbá, ezzel ellentétesen, Reuther kontra Németország (dec.));
- *határidőkkel kapcsolatos kérdések miatt*:
- *egy fellebbezés tárgyalásához szükséges idő annak elfogadhatatlanná nyilvánításához vezetett* (Melnik kontra Ukrajna, § 26);
- *ahol „az a tény, hogy a kérelmezőkkel az általuk jóhiszeműen és megfelelő gondossággal folytatott eljárás olyan kései szakaszában közölték, hogy keresetük elkészt, hogy az egyszer és mindenkorra megfosztotta őket a jogérvényesítés lehetőségétől”* (Yagtzilar és mások kontra Görögország, § 27);
- *eljárásjogi korlátok miatt, amelyek kizárják vagy korlátozzák a bírósághoz való fordulás lehetőségét*:
- *a nemzeti bíróságok különösen szigorú eljárásjogi jogértelmezése (eltúlzott formalizmus) megfoszthatja a kérelmezőket a bírósághoz való hozzáférés jogától* (Perez de Rada Cavanilles kontra Spanyolország, § 49; Miragall Escolano kontra Spanyolország, § 38; Societé anonyme Sotiris és Nikos Koutras ATTEE kontra Görögország, § 20; Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 50; RTBF kontra Belgium, §§ 71, 72, 74);
- *egy korábbi döntés végrehajtásához kapcsolódó követelmények csorbíthatják a bírósághoz való fordulás jogát, például akkor, ha a kérelmező anyagi körülményei nem teszik lehetővé, hogy egyáltalán elkezdje a korábbi ítélet végrehajtását* (Annoni di Gussola és mások kontra Franciaország, § 56; összehasonlítva: Arvanitakis kontra Franciaország(dec.));
- *eljárásjogi szabályok megakadályoznak bizonyos jogalanyokat a bírósági eljárás megindításában* (The Holy Monasteries kontra Görögország § 83; Philis kontra Görögország, § 65; lásd továbbá Lupas és mások kontra Románia (no.1), §§ 64-67; cselekvőképeség nélküli kiskorúak tekintetében: Stanev kontra Bulgária [GC], §§ 241-245).⁵ Mindazonáltal a formalizmussal összefüggésben megjegyezendő, hogy legitim korlátozásnak minősül, ha a felülvizsgálati kérelem (illetve valamely más, jogkérdéssel kapcsolatos jogorvoslat) elfogadhatósági kritériumai szigorúbbak, mint egy rendes fellebbezés feltételei. A Semmitőszék speciális szerepénél fogva, a Semmitőszék által követett eljárás lehet formálisabb, különösen akkor, ha eljárását megelőzte egy első fokú és egy fellebbviteli bíróság előtti eljárás, ahol mindkét alsóbb fokú bíróság teljes körűen tárgyalhatta az ügyet (Levages Prestations Services kontra Franciaország, §§ 44-48; Brualla Gomez de la Torre kontra Spanyolország, §§ 34-39).

48. Továbbá, a bírósághoz való jogba nemcsak eljárás megindításának joga tartozik bele, hanem a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is (Kutic kontra Horvátország, § 25 és § 32 az eljárás szüneteltetése tekintetében; Acimovic kontra Horvátország, § 41; Beneficio Cappella Paolini kontra San Marino, § 29 az igazságszolgáltatás megtagadásával kapcsolatban). A bírósághoz való jog sérülhet akkor is, ha a bíróság a kötelező határidőn belül nem dönt a korlátozott időtartamra szóló döntések elleni fellebbezésekről (Musumeci kontra Olaszország, §§ 41-43), vagy ha egyáltalán nem születik döntés (Ganci kontra Olaszország, § 31). A „bírósághoz való jog” magában foglalja az ítéletek végrehajtását is”

6) Fentiekre tekintettel indítványozó úgy véli, hogy az I-II. fokú – a kérelmet elkészttség miatt – visszautasító végzés alaptörvény ellenes, mert a Peptv. 21.§ (3) bekezdése hatálya alá a kérelmező kérelme – a jogvesztő határidő tekintetében – nem tartozott, hanem a kivétel körébe volt sorolható, mert az EJEB előtti eljárás nemcsak az eljárás időszerűségét támadta panaszával.

A Peptv. 21. § (3) bekezdése nem tartalmazza, hogy az EJEB előtti eljárásban a törvény hatályba lépésétől a „következő” időintervallum mikor kezdődik és mikor fejeződik be, tehát indítványozó szerint ez csak az EJEB döntést követő 4 hónap elteltével lehet elkésztettnek tekinteni. A törvény nyilvános indokolása ezzel kapcsolatban semmilyen támpontot nem tartalmaz, és az indokolás ezt a visszaható hatályt jelentő esetet – amely már a törvény hatályba lépése előtt jogerősen befejezett ügyben is lehetővé teszi az EJEB eljárás folytán a törvény alkalmazását, álláspontom szerint nem felel meg a jogállamisági követelményeknek, azaz csak az EJEB eljárás befejezését követően állhat be a törvény hatálya ezekben az esetekben az eljárás megindítására vonatkozó 4 hónapos határidő figyelembe vételével. Indítványozó szerint a jogvesztő határidő az állammal szemben a jogbiztonságot veszélyeztető rendelkezést, mert fiskális szempontokat érvényesít a törvény preambulumában foglalt jogállami érvekkel szemben.

A fentiekre tekintettel indítványozó az írásban előterjesztett, 2024. április 2. napján kelt alkotmányjogi panaszt változatlanul – a fenti kiegészítésekkel - fenntartja. Kérem az alkotmányjogi panasz nyilvántartásba vételét és befogadását, és helyt adással történő érdemi elbírálását.

7) Indítványozó a hiánypótlási iratot 2024. április 24. napján vette át, a 30 napos hiánypótlási határidő (6+24) 2024. május 24. napján jár le.

Budapest, 2024. május 23.

Tisztelettel:

[redacted] kérelmező, indítványozó

képviselőtében, a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

[redacted]